

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616010145
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8616010145.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2017, v trestnej veci proti obž. Q. Y. pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/36/2016 zo dňa 01.02.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

obžalovanému Q. Y., nar. XX.XX.XXXX v B., bytom P. dom B., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov

u k l a d á

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 1 (jeden) rok.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. Y..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obž. Q. Y. vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 1T/56/2011-200 zo dňa 24.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10To/2/2013-237 zo dňa 18.9.2013 mu bol okrem iných aj za prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 6 rokov, 10.6.2016 okolo 02.35 hod. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Favorit evidenčného čísla B. XXX P. po ceste I. triedy číslo 21 v smere od mesta Svidník do mesta Stropkov, pričom v obci Stročin, okres Svidník bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ vo Svidníku zastavený a kontrolovaný.

Za tu mu uložil podľa § 348 ods.1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím k § 353 ods. 2 písm. a/ Tr. por. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 4 rokov.

Proti tomuto rozsudku dňa 15.02.2017 podal obžalovaný odvolanie proti výroku o treste, v dôvodoch ktorého uviedol, že okresný súd nijako neoveroval jeho tvrdenia, ako napríklad, že v inkriminovaný deň sa bol informovať na OO PZ v Stropkove ohľadom telefónneho čísla do nemocnice vo Svidníku, kde síce kontakt dostal, ale v nemocnici nikto nedvíhal a na polícii dostal aj informáciu, že ak manželku nehospitalizujú, tak domov prevezená nebude, pričom dodal, že sa mu vybil telefón. Podľa odvolateľa okresný súd nijako neoveril, či obžalovaný mal možnosť konať inak a nemohol objektívne posúdiť existenciu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. a/ Tr. zák., lebo nebral do úvahy okolnosti skutku, hoci zároveň nespochybňoval obavy obžalovaného o zdravie družky. V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na doplnenie dokazovania a opätovné rozhodnutie.

Podľa § 312 ods. 1 Tr. por. po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už pred tým výslovne vzala späť.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obhajca obžalovaného Q.. Q. M. dňa 06.02.2017 okresnému súdu písomne oznámil, že sa obžalovaný vzdáva práva odvolania, a to na základe toho, že ho obžalovaný po osobnej porade s ním dňa 06.02.2017 na taký úkon splnomocnil. K tomu obžalovaný sám písomným podaním dňa 08.02.2017 okresnému súdu oznámil, že dňa 06.02.2017 ho jeho obhajca Q.. Q. M. skutočne vo väzbe navštívil za účelom podpísania vzdania sa práva sťažnosti proti tomuto rozsudku a toto vzdanie sa podpísal, no zároveň uviedol, že to urobil na naliehanie obhajcu a žiadal, aby toto jeho rozhodnutie súd nebral do úvahy.

Z uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný po vyhlásení napadnutého rozsudku výslovne prejavil vôľu vzdať sa bez výhrad a celkom práva podať odvolanie. Prehlásenie o vzdaní sa odvolania je neodvolateľné. Trestný poriadok neumožňuje zvrátiť účinok vzdania sa práva odvolania ďalším úkonom osoby, ktorá sa odvolania vzdala a neoprávňuje ani súd, aby na zákonné vzdanie sa odvolania neprihliadal. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný ako osoba, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, napriek tomu podala odvolanie, čo malo za následok, že krajský súd musel odvolanie obžalovaného postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Proti tomuto rozsudku však, a to proti výroku o treste, podal v zákonom stanovenej lehote písomne odvolanie aj okresný prokurátor, a to v neprospech obžalovaného, pričom namietal výmeru uloženého trestu odňatia slobody, ktorá podľa jeho názoru nebola určená v súlade so zásadami ukladania trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., najmä so zreteľom na osobu páchatel'a a možnosti jeho nápravy. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ

24-krát odsúdený, z toho za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 päťkrát a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. šesťkrát, a za podstatné považoval odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/56/2011 zo dňa 24.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/2/2013 zo dňa 18.09.2013. Okresný prokurátor poukazuje na chronologické páchanie toho istého trestného činu, pri poslednom odsúdení aj pod vplyvom alkoholických nápojov a s ublížením na zdraví, neakceptovaním skúšobnej doby, na ktorú bol obžalovaný podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na neakceptovanie uložených trestov zákazu činnosti, pričom zákaz vedenia motorových vozidiel má do 03.07.2026 navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo

výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere zodpovedajúcej zásadám pre ukládanie trestov.

Na základe takto podaného odvolania okresného prokurátora preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na to, že krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a dospel k nasledovným záverom.

Napadnutému rozsudku predchádzalo vydanie uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/28/2016 zo dňa 24.08.2016, ktorým bol predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/36/2016 zo dňa 13.07.2016 len na podklade odvolania podaného v prospech obžalovaného zrušený vo výroku o treste a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie, že okresný súd doplnil dokazovanie v súlade s pokynmi uloženými mu uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/28/2016 zo dňa 24.08.2016 a pri ukladaní trestu vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následky, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. S odkazom na skutočnosti vyplývajúce z odpisu registra trestov okresný súd zohľadnil, že obžalovaný bol doposiaľ 26-krát súdne trestaný, z toho opakovane aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia za okolnosti, že prejednávanej obdobnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia a kvalifikoval obžalovaného ako špeciálneho recidivistu, vo vzťahu ku ktorému boli v minulosti opakovane použité výchovné donucovacie prostriedky spojené s výkonom trestu odňatia slobody. Okresný súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. a z toho vyplývajúci vyrovnaný pomer týchto okolností. Okresný súd nepovažoval obavu obžalovaného o svoju družku za poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. a/ Tr. zák. ani podľa § 36 písm. i/ Tr. zák. a jeho konanie nepovažoval ani za konanie, ktorým by sa obžalovaný snažil odvrátiť hroziace nebezpečenstvo a konanie obžalovaného hodnotil tak, že obžalovaný mal možnosti konať inak ako napriek uloženému trestu zákazu viesť motorové vozidlo, pričom ak by využil taxik, požiadal osobu s vodičským oprávnením o odvoz či sa telefonicky spojil s nemocnicou a preveril si dopravu jeho družky domov, vedel by, podľa okresného súdu, vzhľadom na vzdialenosť Svidníka od Stropkova, že jeho družka bola na ceste domov v sanitnom vozidle. Ďalej okresný súd poukázal na to, že bral do úvahy doterajšie správanie sa obžalovaného, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a s odkazom na všetky okolnosti dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Až na údaj týkajúci sa odpisu z registra trestov, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 23-krát súdne trestaný (v tomto odpise je jeden z údajov od predchádzajúcom odsúdení uvedený duplicitne a v dvoch prípadoch išlo o odsúdenie cudzozemskými súdmi, u ktorých absentovalo uznanie ich účinkov na území Slovenskej republiky) zodpovedajú zistenia okresného súdu vykonaným dôkazom a so závermi okresného súdu týkajúcimi sa uloženia trestu odňatia slobody sa krajský súd plne stotožňuje tak vo výroku o druhu trestu ako aj vo výroku o jeho výmere. Hodnotenie dôkazov okresným súdom je logické, plne zodpovedá hodnoteniu dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. zák. a preto na neho krajský súd v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd správne vyhodnotil okolnosť, že obžalovaný bol už odsúdený a správne zohľadnil to, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia ako okolnosť, pre ktorú jediným druhom trestu, ktorý v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. prichádzal do úvahy, bol trest odňatia slobody spojený so zaradením obžalovaného pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s príslušným stupňom stráženia. Zároveň správne vyhodnotil aj predchádzajúce odsúdenia ako priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., pričom osobu obžalovaného, ktorého charakterizuje výrazná náchylnosť na páchanie predmetného druhu trestnej činnosti, ktorého nápravu sa doposiaľ nepodarilo dosiahnuť výkonom trestu odňatia slobody. Aj keď predchádzajúce odsúdenie za obdobný prečin bolo spojené s okolnosťou, že obžalovaný konal pod

vplyvom alkoholu a spôsobil inému ujmu na zdraví, nebolo možné prehliadnuť, že obžalovaný bol z výkonu za to uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, pričom v prejednávacom prípade konal síce v úmysle spáchať predmetný prečin, no nekonal za podobných okolností, ale motívom jeho konania bola výlučne obava o bezpečnosť družky, hoci ju obžalovaný v čase skutku ľahkovážne subjektívne vyhodnotil ako opodstatnenú, aj keď pri zvýšenom úsilí by zistil, že opodstatnená nebola. Všetky uvedené skutočnosti, podľa názoru krajského súdu, odôvodňujú vo svojich súvislostiach záver, že primeraným trestom odňatia slobody v tomto prípade je trest odňatia slobody uložený v strede trestnej sadzby, teda vo výmere 12 mesiacov. Aj rozhodnutie okresného súdu o spôsobe výkonu tohto trestu je v súlade so zákonom, a preto nebol dôvod ho meniť.

Keďže obžalovaný trestný čin spáchal počas výkonu funkcie vodiča, hoci mu výkon tejto činnosti bol predchádzajúcim trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov právoplatne zakázaný, okresný súd mu správne uložil aj tento druh trestu.

Na druhej strane ale krajský súd nemohol súhlasiť s výmerou uloženého trestu zákazu činnosti, ktorý nezodpovedal zákonu, a ako taký bol teda neprimeraný.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 43 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 61 ods. 8 Tr. zák. do doby výkonu trestu zákazu činnosti sa nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody; započítava sa však doba, počas ktorej bolo páchatelovi pred právoplatnosťou rozsudku podľa osobitných predpisov odňaté oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu, a doba, počas ktorej už nesmel na základe opatrenia štátneho orgánu túto činnosť vykonávať.

Hoci v konaní pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní boli ako listinné dôkazy oboznámené odpis z registra trestov obžalovaného, ako výpis z jeho evidenčnej karty vodiča, ušlo pozornosti okresného súdu, že obžalovaný doposiaľ nevykonával všetky tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, ktoré mu boli uložené.

V tomto smere je potrebné poukázať na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/37/2011 zo dňa 19.04.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 jeden rok a 6 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 14.04.2013. Zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť motorov vozidlá všetkých druhov na 3 roky a 6 mesiacov ale nezačal vykonávať s ohľadom na ustanovenie § 61 ods. 8 Tr. zák., pretože rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/22/2010 zo dňa 04.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/15/2011 zo dňa 19.10.2011 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 14.06.2014 a zároveň začal vykonávať trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/56/2011 zo dňa 24.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/2/2013 zo dňa 18.09.2013 vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom z výkonu tohto trestu odňatia slobody bol dňa 29.10.2015 podmiennečne prepustený na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Pp/25/2015 zo dňa 29.10.2015 s uložením skúšobnej doby na 6 rokov. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/56/2011 zo dňa 24.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/2/2013 zo dňa 18.09.2013 mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 6 rokov.

Nemožno opomenúť, že v prejednávacom prípade je obžalovaný vo väzbe od 10.06.2016 a hoci táto okolnosť nemá účinky výkonu trestu odňatia slobody uvedené v ustanovení § 61 ods. 8 Tr. zák.,

vzhľadom na rozhodnutie krajského súdu uložiť v prejednávacom prípade obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, možno očakávať započítanie vykonanej väzby do výkonu tohto trestu odňatia slobody, a tak aj doba obmedzenia osobnej slobody obžalovaného väzbou reálne znamená, že obžalovaný počas jej plynutia nevykonával uložený trest zákazu činnosti. Ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku vykonal obžalovaný väzbu v trvaní 10 mesiacov a 10 dní.

Z týchto skutočností vyplýva, že obžalovaný začal vykonávať uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 3 roky a 6 mesiacov až dňa 29.10.2015, teda do 10.06.2016 (kedy bol vzatý do väzby) z neho vykonal len 7 mesiacov a 11 dní. Zostáva mu vykonať ešte 2 roky, 10 mesiacov a 19 dní, čo spolu s doposiaľ nevykonaným trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 6 rokov znamená, že vzhľadom na najvyššiu výmeru tohto druhu trestu uvedenú v § 61 ods. 2 Tr. zák. (10 rokov), krajský súd po zohľadnení ustanovenia § 43 Tr. zák. nemohol obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere vyššej ako 1 rok, 1 mesiac a 11 dní. Po zohľadnení dĺžky doposiaľ nevykonaných trestov zákazu činnosti a všetkých okolností uvedených v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. vrátane ohrozených možností nápravy páchatel'a, ale aj jeho pomerov dospel krajský súd k záveru, že popri uložení trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia bude primeraným uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 1 rok. Krajský súd totiž nevzhladol žiaden zákonný dôvod pre upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák., nakoľko vzhľadom na výraznú náchylnosť obžalovaného na páchanie predmetnej trestnej činnosti nepokladal trest zákazu činnosti uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Na základe odvolania podaného okresným prokurátorom, z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na záver treba vytknúť okresnému súdu, že v napadnutom rozsudku opätovne rozhodol aj o vine napriek tomu, že výrok o vine sa stal právoplatným už v rozsudku vydanom Okresným súdom Svidník v prejednávanej veci dňa 13.07.2016. Nové rozhodnutie súdu prvého stupňa o vine bolo teda nadbytočné no nijako neovplyvnilo právoplatnosť výroku o vine a ide len o formálnu chybu. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný